

MUNKÁS

A MKP salgótarjáni szervezete felkéri mindazokat az elvtársakat, akik a választással kapcsolatban valamilyen munkát fejtenek ki, hogy vasárnap reggel 9 órakor jelenjenek meg a párti székfőzében fontos megbeszélésre.

DEMOKRATIKUS HETILAP I. évfolyam. 37. szám.

Salgótarján, 1945. október 27

Megjelenik minden szombaton

Ára 20.— P

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Hunyadi-utca

A Magyar Messiások.

Irtja: Ady Endre.

Sósabbak itt a könnyek,
S a fájdalmak is mások
Ezerszer Messiások
A Magyar Messiások

Ezerszer meghalnak
S üdve nincs a keresztnek
Mert semmit se tehettek,
Oh, semmit se tehettek.

A magyar Messiásoknak dolguk végezetlen kellett meghalniuk: a Dózsa Györgyöket „izzó vastrónon megégettek”, a Kemény Zsigmondok eborult elmével balták meg, a Kossuth Lajosok az emigráció fájdalmas távolában hunyták le szemüket, Ady Endrének az első világháború tűzöze után és az ellenforradalom negyedszázados diadala előtt, mint megeméltelt „nyugatosnak” kellett az anyaföldre hullania és akinek „nagyon fajt” az élet ott, a „város peremén”, József Attila, mint ideg beteg bolond, a Milotayak nemává lortolt áldozata, aki egész nemzetét tanítja „nem középiskolás fokon”, két marhavagyon ütközője közé szorította koponyáját.

A Messiások galériájának nincs vége, a napokban halt meg a hang Messiása: Bartók mester, aki turisznyával bolyongta be a nagybirtok árnyékában elnyúlt hazáját és virradatkor hagyta itt ezt a zürös világot, Union Jack földjén, túl a „Nagy Oceanon”. Ők meghaltak mind, de semmit sem tehettek!

A történelem jelmezballójában az Urnak 1944 és 1945 ik esztendejében nagy szerepcserék kezdődtek. Elmúlt és avult századok hagyatéka, a Társadalmi Rend, megingott Lángeszű előfutárok, a Voltáirek, Rousseauk, Lásalle-ok, Marx-ok és Engelsek, Leninek és Gorkijok nyomán új hit, új látás termékenyítette meg e ször csak a „művelt löket”, majd a gépek és barázdák küzködő népét, hogy József Attila szerint: „megfekezék a termelési erőket odakint és az ösztönöket idebent.” Nehéz volt a baladás útja. Az új hit szállásain „vakhit, pestis és kolera dult.” A magyar föld kapuját a Horthyk hétéjú sárkányai őrizték, a butaság volt a pajzsuk és szívükben az önzés.

A messiások azonban ebben az országban is éltek, a föld alatt, álarcban a föld felett és odunak beillő szükebeiken hirdették a tudást, az igazságot, a jövőt. Milliányi halottat szántó háború végre elsodorta a hétéjú sárkányt a Magyarhon kapujából és az „Új idők új dalai” betörték. Demokrációnak hívják az eszmét, amelyről itt beszélnek, de nagyon ugaros földet szánt a szabadság eszéje. Kemény, köves fekete föld, egy ezredév subant el fölötté és míg a szerencsés nyugati testvérkép, a latin szellem francia csodáinak népe „hű meghallója a törvényeknek” és a proletarja és szellemi vezetőrétege egyaránt a tiszta demokrácia felé törekszik, addig honunkban az új eszmének kezd már furcsa gunyos mellékzöngéje lenni.

Bizony, kemény itt a föld!.. A

A Magyar Kommunista Párt választási nagygyűlése Salgótarjában.

Kádár János elvtárs, a megye listavezetőjének nagy beszéde az összes időszaki kérdésekről.

Oktober 21-én tartotta meg a MKP salgótarjáni szervezete nagy választási gyűlését, amelyen a központi vezetőség két kiváló tagja Kovács István képviselő és Kádár János elvtársak szóltak fel.

A nagygyűlés a Himnusszal kezdődött meg, majd a Munkásdalárda elénekelte a „Zugion mint a fergeteg” kezdetű dalt. A MKP salgótarjáni szervezete nevében Oczel János párttitkár üdvözölte a városban megjelent Kovács és Kádár elvtársakat, majd Kovács István megtartotta beszédét. Ebben rámutatott a nagybudapesti választások lefolyására és azok tanulságára. Felhívta a figyelmet arra, hogy a Kisgazdapárt valóban demokratikusan gondolkodó körrel is tisztában vannak azáltal, hogy Budapesten a rájuk szavazottak nagyrésze nem a demokráciára, hanem a reakcióra szavazott. És ezt a Kisgazdapártot akarva-akaratlan látoia ke'!

Befejezőben a nőkhöz szólt. Megmagyarázta, hogy az asszonyoknak miért kell és miért van a helyük a Kommunista Párt soraiban.

Kádár János a nógrádi listavezető beszélt ezután Salgótarján dolgozó népéhez, a bányászokhoz, az ipari munkássághoz, a földművelőkhez és a haladó intelligenciához egyaránt.

Senki sem lehet megelégedve a mai helyzettel!

„Ahogy az első háborút követő minden keservet, nélkülözést, gazdasági zűrzavart és pénzromlást az 1919-es forradalomnak és az ezt követő proletárdiktatúrának a nyakába varrt a magyar uri bitangok 25 éves reakciója éppúgy akarja a mai reakció az ország minden bajáért, rettenetes nehézségeiért minden felelősséget a demokrácia nyakába varrni. Arra spekulál,

talaj népe sötétségben volt és a napi szűkös kenyér mellé könyv helyett a boroskancsó került. Az „urak”, a vezetők kezében volt a pórás és az iskolázottak is szűklátókörű kulijai lettek a „gőgös nagyurnak”, a pénznek. Ők is, az iskolázottak, pórásan haladtak és személynyvesztésül szebb ruhában járhattak és jó „modort” tanultak. És azt hitték, többek amazoknál, akiket a boroskancsón kívül semmi sem érdekel. És ma itt a szabadság fényes ideje és baj van itt is, ott is, hiányzik ez, kellene az, hiány van mindenben, kevés a szakértelem és még kevesebb a megértés.

És időnkint a régi gyűlölet vadvirága öltögeti nyelvét, a baha székérujja pedig táncol, tudatlanság és jó-

hogy nem vagyunk gondolkodó emberek!”

A szónok örömmel szólt a bányászok kemény munkájának fokozatosan növekvő eredményességéről és ismertette a termelési eredményeket.

Megálljt koll paranosolni a pénzrontásnak!

„A rendőrség felgöngyöli a pengőt mesterségesen tönkretévők aljas csoportját.

A Kisgazdapárt ellenzéknek tüntette fel magát a választások előtt, mikor köztudomású, hogy a Pénzügyminisztérium és a Pénzügyintézeti Központ az ő kezükben van. A milliósokat kereső letartóztatott tözsdések között is képviselve van az ő pártjuk.”

Felelős és koménykösű kormányt az ország élére

Az országnak olyan miniszterelnökre van szüksége, aki éjjelét és nappalát az ország és csakis az ország ügyeinek intézésére szenteli. A nála megjelenő ügyes-bajos küldöttségeknek ne kelljen 8—10 minisztériumot végigbázelniok.

Töméntelen adminisztráció, de burgonya még mindig nincs.

A város közellátásának lesújtó képe.

A sajtó és az illetékesek részéről egyaránt igen rossz politika lenne a város lehetetlen élelmezési helyzetének tagadása, vagy be nem vallása. Városunk minden lakója nap, mint nap érzi a közellátás gyatrását és hiába az időközönkénti fizetésemelés, az infláció ördöge tovább üzi fenyegető játékát és

Az új kormány négy fontos feladata

1) A közellátás akadálytalan és kielégítő megoldása. 2) Az infláció megállítása. 3) A közigazgatási és államapparátus végleges megújítása a multat viszaríró reakciókötől. 4) Az új kormány harcoljon kézzelfoghatóan és konkrét formában mindenajta reakció ellen. A szónok kemény hangon jelentette ki, hogy az előmerészkedő reakciót bármilyen áron, de vissza fogja pártunk verni. Ebben nem lehet kétségl Röviden szólt a nőkhöz is. Annak a feltétlen meggyőződésének adott kifejezést, hogy a magyar dolgozó asszonyok tudni fogják, hol a helyük és kik képviselik igazában az ő érdekeiket.

Befejezőben érces hangon adta tudtára a tömegnek, hogy a vörös zászló mellett nem hiába és nem ok nélkül hordjuk magunkkal a piros fehér zöld színű nemzeti lobogót; ez a zászló a magyar nép, a magyar dolgozó nép jelképe és nem az évszázados uri bitangaságok elkövetőinek a zászlaja. — „Ki a magyar nép, a magyar nemzet, ha nem mi, a milliós dolgozó tömegek? — kérdezte. A háromszínű és a vöröszászó a miénk és csak a miénk és nem fog sikerülni senkinek többé egyiket sem a kezünk-ből kicsavarni.”

A hatalmas beszéd után a tömeg lelkesen és ütemesen éltette Kádár elvtársat, Nógrád és Heves vármegye listavezetőjét. Az erőt és elszántságot mutató közönség elénekelte az Internacionálét és azután teljes rendben oszlott szét.

az élet még tovább pebezüli.

Amíg az ipari üzemek dolgozói számára hébe-korba mégis csurran-cseppen valami élelem, néha egy kevés étolaj, margarin, nagy-ritkán egy kevés hús, stb, addig a város lakossága a közellátási hatóság útján, a kenyérliszten kívül jóformán még semmit sem kapott.

szándék, hozzáértés és rosszakarat láthatatlan mesgyéjén. Mi lesz? Hogyan vészeltetjük át a fasiszta örültek eszelős hagyatékát? Érett lesz-e a nemzet, proletár és értelmiségi fog-e közösen baladni, akarja-e mindkettő ugyanazt a jövőt ugyanugy elérni?!

Ezek a kérdések ötlenek fel abban, aki azt szeretné, hogy a Magyar Messiások egyszer, egy évezred után végre tehessenek valamit, hogy ne csak a gépek zugjanak, ne csak a gabona peregjen a malomból, ne csak munkáskolóniak s büszke paloták emelkedjenek a pusztításfeledése és eltűntetése nyomán, hanem a szellem csarnokaiban is az igazi szabadság legyen az alkotásra ösztökélő isten és az ész megszállottjai a föld kérgeslelkű lényét

is magukhoz akarják felemelni. Mag akkor is, ha ők, századok buta eszközei, maguk sem akarnák azt, amiért igazán élni érdemes.

Ma egész Magyarországnak messiássá kell válnia és tenni kell valamit, sokat, végtelent, hogy egy egész népnek legyen majd meg mindene, élnivaló, ház és lakás, ruha és szén, jó háztető és rádió, iskolakönyv és cipő, üzemanyag és színházjegy, kórház és fürdőszoba, egyetértés és jóakarát, elvadult ösztönök helyén világos cielekves és türelem. És akkor elfelejtjük majd a gázkamrák és kínzások szörnyű világát és az új magyar messiások nem hiába tették meg kötelességüket.

R. I.

Nekünk alkalmunk volt a közellátási kormánybiztosság munkájába betekinteni és az a meggyőződés alakult ki bennünk, hogy az ország közellátása nemcsak a tényleges vagy élelmiszerhiány miatt gyenge, hanem ehhez a még nagyfokú szervezatlenség, bürokrácia és szétbuzás is hozzájárul. Városunk közellátási hatósága kétségkívül a saját hatáskörében elkövet minden elkövethető, de az adminisztráció nagyságával nem áll arányban a tényleges eredmény.

Elmult számunkban írtunk a burgonyakérdésről. Meg kell mondanunk, ezen a téren azóta sincs semmi változás. BÜrgOSz két nappal ezelőtt értesítette a kormánybiztosságot, hogy fizessen be azonnal 50 millió pengőt és akkor a szállításra esetleg sor kerül. Ez az összeg annál nagyobb képtelenség, mivel annak idején, amikor a város számára történő burgonyakiutalás iránt a közellátás a szükséges lépéseket megtette, 5 millió pengő belizetését kérték, amelynek a város eleget is tett. Elindezést a dolog azóta sem nyert, most azonban már 50 milliót kérnek Salgótarjánból. A polgármester jelenleg e létező lépéseket tesz a Közellátási Minisztériumban, ennek a tarthatatlan állapotnak a megszüntetésére.

A hagyományon sem rózsásabb a kép. Szeptember elején még a kormánybiztosság érintkezésbe lépett Makó polgármesterével, akitől azt az értesítést nyerte, hogy 20 P-s kilogrammonkénti áron kapható hagyma. A kiszállítás azonban szintén a BURGOSz engedélye és kiutalása szükséges. Budapestben azután hatóságunk megbízottjával közölték, hogy az országban a hagymakészletek még nincsenek felvéve, így kiutalást egyelőre nem adhatnak. A közellátási kormánybiztosság sürgetésére végre három nappal ezelőtt a Közellátási Minisztérium kiutalásával egy megbízottunk elutazott Makóra. Telefonon értesítette a kormánybiztosságot hogy jelenleg Molcsányi főtanácsos, az ügy intézője nem tartózkodik otthon és amíg baba nem jön, a hagymát nem lehet megkapni. Meg kell természetesen említeni, hogy a hagyma mai ára már 600 P fölött van. A város felhívta a csanádi főispánt, akinek tudomására hozta, hogy különös állapotnak tartjuk azt, hogy városunk ellátatlanjai csak azért ne juthassanak hagymához, mert az ottani hagymaügylek előadója pillanatnyilag nincs otthon. A főispán a kiszállítási engedélyt megadta és így remény van rá, hogy Salgótarján nagyobb mennyiségű hagymához hozzá fog jutni.

A sóval kapcsolatban már reményteljesebb a helyzet. Napokon belül megérkezik egy vagon só Tarjánba, amelynek ellenértékeképpen a város ma feladott 600 000 P-t a sógyedárúság címére. A város kenyérmagvakkal való ellátása egyelőre biztosítottnak mondható, legalább is, az ezzel kapcsolatos nehézségek átbidalhatónak látszanak. A rendszeres hatósági kenyérellátás megvan.

Csaknem reménytelennek kell mondani az ételajellátást. A minisztérium ebben a kérdésben teljesen elzárkózik minden kéréstől.

A magunk részéről az elmondottakhoz, csak annyit fűzünk hozzá, hogy nemcsak az üzemek dolgozóinak van gyomruk, hanem tudunkkal a város többi lakosának is. És ezeknek az ellátása nem kisebb kötelesség, mint a többieké.

Olvasd a
SZABAD NÉP-et!
Ez a magyar dolgozók lapja!

Nyílt levél a dr. Róthokhoz

Egy inkább nevetséges, mint szomorú esemény indított arra hogy Önök és az önfajta magyar középosztálybeli emberekhez írjam az alábbi sorokat.

Doktor Uri! Ön vétkezett a kínok árja közepette barcoló és dolgozó magyar nép és az általa nagy-keservesen elnyert demokrácia ellen. Ön nem nyílt szabotálással, nem revolveres merénnyel, még csak nem is röpcédulás rágalmazással, vagy szemtől szembe történt sértéssel, hanem egyik barátjával elvonulva, egy „meghitt” helyen, talán egy kissé borgőzösen is — ami a törvény előtt mentésére szolgál — elárulta a lelke legmélyén bizonyára kellőképpen eltitkolt érzéseit.

Akaszólóiról álmódzózt, amit a kommunisták és bizonyára az ilyenfajta baloldali elemek számára fog ácsoltatni. Engedje, illetve engedjék meg nekem, hogy egy kissé a pszichológia bonckése alá vegyem ezt az említett és a demokráciával szemben megnyilatkozott ellenszenvét. Higgye el nekem, hogy mikor ezt teszem, nem a gyűlölködés, vagy a barag vezet Önök ellen, csupán típusnak tartom Önöket, a szegény, elesett magyar nép gyermekcipőben járó demokráciája egy szomorú, alig megváltoztatható típusának.

Önök jólmenő fogorvosi rendelője volt Salgótarjánban. A fasiszta időkben jól élt, a város akkori vezetőségével jó viszonyban volt, kétség kívül olyasvalaki volt itt, aki jól tudtak és aki a maga kis szűk körében „valaki” volt. Nem vétett senki ellen sem, nem fűződött nevéhez semmiféle különösebb botrány, csirkefogóságnak az emléke.

Biztos, hogy németbarát volt, hogy az átlagosnál is nagyobb antiszemita volt, de ezek a tulajdonságai nem voltak olyan kirívóak, hogy megakadályozhatták volna az Ön mai boldogulását.

Nem csalódos ember, idősebb és kissé beteges volt, ennek ellenére amikor a nagy vihar már itt tombolt körülöttünk, elmenekült. Ki tudja miért? Valószínűleg félt. Ha az elmenekülés előtt kissé gondolkodik, ami végeredményben egyetemet végzett embertől joggal elvárható, akkor előre tudhatta volna azt, amire időközben rájött, hogy a magyar nép nem bosszúálló, legkevésbé olyanokkal szemben, akiknek nincs különösebb bűnük, legfeljebb az, hogy nem voltak gerincesek és hittek abban amiben annyian, hogy vannak ennek a dicő német népnek csodafegyverei a birtokában, amikkel megfordíthatja a tőle elpártolt hadi szerencsét.

De ez önmagában nem róbató fel bűnül. Ez olyan krónikus szellemi eltévelyedés volt, amit szinte magától értelődőnek kell ma már tekintenünk. Tehát Ön elmenekült és hónapokkal később betegesen megdőrv hazajött. Az első napokban kétségkívül voltak kellemetlenségei, kisebb-nagyobb megburcoltatások érték. De ezek elmutak és Önt rehabilitálták, teljes mértékben. Viszakarta orvosi rendelőjét, régi szép lakását, a munkásság nagy része szeretettel és örömmel fogadta Önt, felkarolta és szívesen ismerte el orvosának. Keresett annyit, amennyit ma mások is megkeresnek. Igaz, hogy ez nem sok, de kének van ma sok, a téli hónapokban és a spekulátorokon kívül ebben a bazárban? Megbecsülték és senki sem bántotta. Az elmenekülést, a hajdoni reakció barátokat szívesen elfelejtették, a zsidózások miatt senki sem neheztelt, a magyar demokrácia bőkezű volt és megbocsátó.

Mit várhatott volna vajjon ez az annyiszor becsapott, megkínzott és

félrevezetett nép Önöktől és az Önök hasonlótól azután, hogy szeretetébe visszafogadta és naivul elfelejtett emlékezni? Ugyebár azt, hogy belül a lelke mélyén egy iratlan szerződést köt vele: Ti jók vagytok hozzám és bagylatok uira emberré lennem, én viszonzásul Veletek leszek, ha nem is tudok már rajongó forradalmár, a vörös zászló lelke bive lenni, de elismerem azt, hogy emberek voltatok, nyílt szívűek és józanok és én ezt szorgalommal és jó munkával fogom meg bántól.

Vajjon így tett-e Ön? Ez a természetes visszhang támadt-e a lelkében? Nem. Amikor azt hitte, hogy nem hallják, kiőrt az új rendszer elleni gyűlölet Önöktől. Miért? Mi az ami nem tetszik, amit meg szeretne szüntetni? Hiszen a viszonyokhoz képest mindene meg van. Mi az oka mégis, hogy belül, lélekben nem képes megbarátkozni a demokrácia gondolatával.

Ne hivatkozzék most ennek a demokráciának a gyengeségeire, amit mi, a demokrácia szent rajongói még jobban és még lájdalmasabban ismerünk, mint Önök, a „reakció” eszmei hordozói. Ha a gyermek négyéves korában még nem tud olvasni, ezen senki sem csodálkozik, legfeljebb sz lenne különös, ha négyéves korában integrálszámítási mutatóványokat végezne. A magyar demokrácia tulaj-

tul fiatal még ahhoz, hogy gépezete, mint a jól olajozott gép, működjék. De amint a számolni nem tudó kisgyermeket nem azzal büntetik, hogy nem adják iskolába, éppugy a demokráciában járattlan tömeget sem a szolgálat évszázados sötétségébe kell visszahozni, hanem nevelni, tanítani, a helyes irányt és módot előtte feledni, az ő és csakis az ő érdekében.

Igy cselekednek a hazáját és népét valóban szerető, de ugyanakkor az emberi méltóságot tiszteletben tartó hazafi. De Ön az árgus szemek előtt kitapasztalhatatlan bensejében utálja a nép szabadságának rendszerét. Mivel mindene megvan, ellenszenvének alig lehet más oka, mint az, hogy talán nem jelenhet meg hasonszórú barátai által rendezett csillogó bali estélyeken, vagy „reakció” baráti körében nem álmódzhat a „csodafegyverek” erején és tulságosan nem szidhatja a zsidókat.

Talán ez az, amit sajnál. Vagy maga sem tudja, hogy mit Csak a régi jobb volt... Pedig Önnek és sok hasonlótársának ez sem rosszabb, csupán olyanoknak is jobb, akik azelőtt senki, páriák voltak. Ugy látszik ez az, amit Ön nem kedvel.

Gondolkozzék ezen egyszer egy egyedül maradt órájában és dicsérje meg önmagát a lelkében élő magas erkölcsi tulajdonságok miatt és hajoljon meg saját szellemi nagysága előtt.

A bányászok és ipari munkások a magyar gazdától varjak a kenyéret!

A munkásság téli gondjai

Közeledik a tél. A gondos ember már az ősz elején megkezdi a legfontosabb élelmiszerek gyűjtését, hogy telt kamrájával a baba mögött nyugodtan nézhessen szembe a tél rideg szegénységével. Nyugalmasabb, báborútól meg nem rendfűtt években ilyenkor már tül is volt a beszerzés nem túlnagy gondjain. Most azonban riadtan tekint a lehulló lombokra és üres, vagy szegényesen és igen hízagosan elátott élelkeszárja segítségével nem hívva kérdi: mit fogunk a télen enni? A téli gondok különösképpen a nem önfajta ipari munkásságot gyötrik, amelyek ugyszólván teljes mértékben a közellátásra, üzemének elemltarára szorul.

Nem érdekleten tehát tudunk, hogy például a bánya, hogyan tudja biztosítani munkásságának téli ellátását, illetőleg mi és mennyi az az élelem, mely erre a célra rendelkezésre áll, vagy fog állani. A bányának ebből a szempontból óriási terhei vannak. Több mint 30.000 embert kell ellátnia az egész bányamedencében. E hatalmas tömeg lizittel való ellátásához például havonta 31 vagon lizitre van szükség. Idáig nem is volt hiba, minden bányász pontosan megkapta a neki és családjának járó fejadagot, a télire való kilitás sok éppen nem mondhatók kedvezőnek. A bánya munkásságának ellátását, mint az ország egész közel átsát az országos központ végzi el, jelen esetben a salgótarjáni kormánybiztosság közbeiktatásával és minden bizonnyal bősies küzdelmet vív a mostoha viszonyokkal, de tudomásunk szerint odáig még nem jutott, hogy a téli ellátásról, az elkövetkező nehéz hónapok élmezése felől megnyugtató, vagy akármilyen kijelentést tegyen.

A téli napok gondjai elhárításának módjáról, úgy látszik, a téli napok fognak beszélni. Egy azonban bizonyos: nem szabad kétségbeesnünk. A megrendült szerkezet, ha néha akadozva, csikorgva is, de működik. Nemrégén szállítottak le például 94 mázsa margarint, melyből a 80, 60 és 20 dekás fejadagok egyelőre zökkenésment-

esen kerülhetnek ki Tiszalókon 800 mázsa olajmag vár a Salgótarjánba szállításra és nemsokára 200 mázsa bab is befut a bányai elemltarba. A burgonyával még nehézségek vannak, mert a nagy munkássátszám igen nagy mennyiség leszállítását kívánja meg, azonban valószínűleg ezt a kérdést is hamarosan megnyugtatóan lehet majd megoldani.

Ime, néhány számadat a télígondok elleni harc fegyvertárából. Nem nagyon erős fegyverek az erős ellenséggel szemben, de mégis használható fegyverek és elegendők a csüggedés ellen. És jól tudjuk, a bánya munkássága vár és bizis és azt is tudjuk, hogy nem hiába bizik.

Salgótarján és környéke őszi mezőgazdasági munkálatai.

Az őszi szántási és vetési munkálatok a lehetőleghez képest rendezetten folynak. A gépiertők üzembebevezése üzemanyag hiánya miatt nem volt lehetséges. Ennélfogva összefogtunk a város igával rendelkező gazdáival és hozzáálltunk a munkálatokhoz.

Ezek a munkálatok megszokás nélkül még a mai napig is tartanak. Van földhözjuttatott család amelynek minden tagja erejét megfeszítve dolgozik és az elért eredmény meg is látszik, mert ez ideig elvetett terület 10 kat. hold.

Az előirányzatba vett őszi vetés 300 kat. hold területű, ebből ezideig 206 kat. hold van bevetve.

A földhözjuttatottak megmunkáltak azaz elvetettek 161 kat. holdat.

Salgótarjáni kizgazdák urbéreségi tagok 25 kat. holdat.

Somoskőiújfalusi kizgazdák a Sziárdy-féle földből 10 kat. holdat.

Zagyvarónai kizgazdák ugyancsak a Sziárdy-féle földből 10 kat. holdat.

Vetőmagban sem volt hiány, mert kiosztottunk 316 q vetőmagot. A fenti adatokból kitűnik, hogy Salgótarján dolgozói ezen a téren is élen haladnak és dolgozunk megtépázott felszerelésünkkel is.

Reménytelen versenyfutás az árakkal. A házaló piac.

Régebben bangos volt a piac az árusok hangjától, mellyel portékájukat kínálgatták a vevőknek. Ide tessék jönni szép kisasszony ezt tessék megvenni! Ne tudjak egy lépést sem tenni, ha ezen a portékán busz fillérenél többet keresek aranyos nagydádkám! Vigye el ezt a szép tyúkot, nem bánom, ha rá is fizetek, nem akarom aranyem szembre hazavinni a falumba. Ebben a vajban sok a víz, meg a tejfölömből lisztet kevertem? —, ne lássam többé a családomat, ha ez igaz! Jaj, jó uram, nem tudok visszaadni busz pengőből, reggel hat óra óta még nem árultam annyit, hogy a helypéozt megkerestem volna.

Ilyen kiáltások hangzavarában sétált a multban a már akkor is vékonypézű háziasszony. Utját az árukból rakott piramisok szegélyezték s a nagy választékból könnyen állította össze kis családja mindennapi menüjét.

Ez volt a multban, — ma más a helyzet. Ma a vevők elveseredett csatazajától bangos az üres piac. Árust keveset látunk, illetve nem is látunk, csak sejtbeljük egy-egy nagyobb embergyűrű közepén, amint kevés árúját sok pénzért árulja. Közélszót kell vinni, míg az ember hozzájut a 3-400 pengős fonnyadt, vékony sárgarépa-hoz, a 6-700 pengős paprikához, a 600 pengős kislejű, laza káposztához, a 300 pengős birsalmához, a 4 600 pengős szőlőhöz. Közben nyomdafestéket nem tűrő kijelentéseket hallunk az elveseredett háziasszonyok szájából — Ha az árus látja, hogy az általa remélt áron a'ul kell esetleg túladni portékáján, akkor — „rekonomnak hoztam” felkiáltással igyekszik összerongololni s menekülni a piacról. Ezt természetesen megakadályozzák a vevők, sok esetben a rendőrség igénybevételével. Mi ennek az eredménye? — az, hogy a már saját „kárán” tanult árus a következő napokon messze elkerüli a piac tájékát s házalva árul.

A házalók azonban már nem pénzért kínálják portékájukat, hanem sóért, petróleumért, ruhaneműért. Az éhség elől menekülő városi ember a szó szoros értelmében vett, utolsó ruhadarabjaitól válik meg. Ez az állapot egy darabig még fenntartható, de a végtelenségig nem állandósítható. A faluzni járó emberek tudják, hogy pénzért nem lehet egy szem burgonyát, egy csepp olajat sem kiharozni a falvakból, pedig már 15 000 pengő a burgonya s 12-14 000 pengő az olaj ára s pénzért mégsem hajlandó adni a kisgazda, irítozik a napról-napra, sőt óráról-órára értéktelenedő pénztől.

A piacon szóba elegyedünk egy vidéki kisgazdával, ki sehogys emakorta 400 pengőért adni a szőlő kiltját. Ő a következőket mondta: „Kérem tegnap dé után megalkudtam egy két méteres fűrészt megvételében az egyik kereskedőnél. A kialakult ár 16 000 pengő volt. Mivel kevés pénz volt nálam, így csak ma reggel mentem el, hogy átvegyem a fűrészt, de reggelre ugyanazért a fűrészt 25 000 pengőt kértek. Kérdem tisztelettel ki az árfelbajtó?”

A rendőrséghez utasítottuk a panaszkodó kisgazdát, hogy elment, vagy nem, nem tudjuk. Panaszos kifakadása azonban rávilágított az érem másik oldalára, melyet szinten kevesen érez a vékonypézű dolgozó társadalom. A mezőgazdasági termékek magas árával szemben áll az ipari áruk ugyancsak mesterségesen felbajtott magas ára. Egy ással statézva rohannak az infláció veszedelmes útján s a versenyük egyedüli vesztese a kiéhezett, lerongyolódott, kevés pénzű dolgozó. A teljes felelősség kizárólagosan a reakciót terheli, mely mesterségesen irányítja a pénzbititást, az inflációt. Elérkezett a tizenkettedik óra, hogy e bűnös, népellenes üzelmeknek radikálisan vessenek véget a felelős kormányzati tényezők. Sielni kell a gyökeres intézkedésekkel, s hogy elkéssenek vele.

Anya- és gyermekvédelem a Szovjetállamban

Egy évvel ezelőtt a szovjetkormány rendeletet bocsátott ki a terhes asszonyok, a sokgyermekes és egyedülálló anyák állami segélyének felelősségére. Ennek az évről a munkájáról az anya- és gyermekvédelem terén a Szovjetunióban az egészségügyi helyettes népbiztos M. Kovrigina a következőképpen nyilatkozott:

A gyermekekről és anyákról való gondoskodás mindekor a szovjetállam egyik legfontosabb feladata volt. Még a kormány 1944 július 8-i rendeletét megelőzőleg a szovjetállam nagy anyagi segítséget nyújtott a terhes asszonyoknak és anyáknak, óriási összegeket adott ki szülőotthonok, csecsemőotthonok létesítésére, valamint orvosi rendelőket felállítására asszonyok és gyermekek számára. A rendelet amely a háború folyamán jelent meg, további állami segélyről intézkedik a terhes asszonyok, sokgyermekes és egyedülálló anyák számára azonkívül lényegesen kiszélesíti a gyermekjóléti intézmények és szülőotthonok hálózatát.

A szovjetállam meghosszabbította a terhes és szülő munkásoknak és női alkalmazottak szabadságolásának idejét 77 munkanapra, megtiltotta a terhes asszonyok túlórázását a terhesség 4 hónapjától kezdve, megtiltotta továbbá szoptató asszonyok foglalkoztatását éjszakai munkánál. Készenre

emelte a terhes asszonyok élelmiszeradagját.

A Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának elnöksége által kibocsátott rendelet megállapította az állami segély felelősségét a sokgyermekes és egyedülálló anyák számára. Csak ebben az évben az anya- és gyermekvédelemre az állami költségvetés terhére két és félmilliárd rubbel volt a kiadás. Más félmilliárd rubelt fizettek ki segély fejében a sokgyermekes anyáknak.

A segély kifizetése a következő módon történik:

	Egy gyermek segély rubelben	Három gyermek segély rubelben
Kétgyermekes anyáknak a harmadik gyermek születésénél	400	—
Háromgyermekes anyáknak a negyedik gyermek születésénél	1300	80
Négygyermekes anyáknak az ötödik gyermek születésénél	1700	120
Ötgyermekes anyáknak a hatodik gyermek születésénél	2000	140
Hatgyermekes anyáknak a hetedik gyermek születésénél	2500	200
Hétgyermekes anyáknak a nyolcadik gyermek születésénél	3500	250
Nyolcgyermekes anyáknak a kilencedik gyermek születésénél	3500	250
Tízgyermekes anyáknak minden további gyermek születésénél	5000	300

(Folytatjuk)

Hozzászólás Gáspár százados helyreigazító nyilatkozatához.

A „Munkás” f. hó 6-iki számában „Kisgazdapárti demagógia. Ipolytarnócon” cím alatt cikk jelent meg melyre a lap 20-iki számában Gáspár százados helyreigazító közleményt adott le, melyben az első cikkben megjelent Csomor Tibor alhadnagy helytelen eljárását igyekszik igazolni. Az első cikk írója ugyanis önkényes eljárásnak minősítette azt, hogy Csomor alhadnagy a „parancsnoksága alatt álló batárivadászalakulat legénységének többszöri felszólításra is megtiltotta, hogy a választási összeíró bizottsághoz részvegyenek”, a helyreigazító közlemény írója pedig, hivatkozva az ilyen és ilyen szövegű miniszterelnökségi rendeletre, a vádló fejére olvassa a törvény igazságát, mely szerint „a bizottságok megalkulása terén a feladatokat a községi elöljáróságok látják el.” Csomor alhadnagy tehát helyesen járt el.

Engedelmet kérek, hogy illetéktelenül avatkozzam bele ebbe a vitába, de szükségét érzem annak, hogy a teljesség és véglegesség kedvéért a helyreigazító közleményt egy újabb helyreigazító közleménnyel egészítsem ki, és ez a következő:

Bizonyára igen sokan vannak, akik tájékozatlanok az idevonatkozó rendelet tartalmát illetően, azonban — sajnos — Gáspár százados idézete legalább is egygyel több tájékoztatást teremtett, t. i. velem többet. A rendelet ugyanis, magyar nyelven megírt rendelkezésként szokatlan világossággal nem azt mondja ki, hogy a választási összeíró bizottságok azonosak a községi elöljáróságokkal, vagyis hogy a bizottságok a községi elöljáróságok tagjaiból kell, hogy álljanak, hanem azt, hogy a községi elöljáróságok jelölik ki a bizottság tagjait, miután az elöljáróságok csak a bizottságok megalkotásának és nem maguknak a bizottságoknak teendőit végzik. Ha pedig ez így van, nyilvánvaló, hogy amennyiben más rendelkezések nem tiltják, már pedig nem tiltják, kalona is lehet a bizottság tagja. Csomor alhadnagy tehát valóban önkényesen járt el. De ha ez így van és nyilván nem lehet másképpen, tájékozatlan vagyok afelől, hogy miért vagyok tájékozatlan én, akinek a helyreigazító közlemény alkalmat nyújtott a tájékozódásra az első cikkben foglaltak helyességét illetően.

Egy törvényteltségből olvasó.

Salgótarján megyei város Igazoló bizottsága a következő határozatokat hozta:

Huszágh István államrendőrségi delegált állásától megfosztott mert nevezett a multban fasiszta magatartást tanúsított. (Fellebbezett.)

Dr. Tamásy Jenő járásbírói jegyző állásától megfosztott, szélső jobboldali magatartása miatt. (Fellebbezéssel élt.)

Garami János fakereskedő iparjogosi tványának gyakorlásától általában 1 évig tartó időre eltávolított, mert a multban fasiszta irányzat híve volt. (Fellebbezett.)

Szalai Imre kőműves mester megfellebbezési és iparügyi érdekvédelmi választó jogától 5 évre megfosztva, mert nevezett a multban jobboldali magatartást tanúsított.

Virágh Sándor korcsmáros ipari jogosi tványának gyakorlásától 6 hónapra eltávolított, mert nevezett az elmúlt években erősen szélső jobboldali magatartású volt. (Fellebbezett.)

v. Mosonújváry Konrád bányai alkalmazott állásától megfosztott, mert a multban a hozzá beosztott munkásokkal, munkásokkal brutálisan és feltűnően durván bánt. (Fellebbezett.)

A MKP értelmiségi ankétja az Ipartestületben.

A MKP legújabb értelmiségi ankétján f. hó 25-én délután két értékes és magas színvonalú előadás hangzott el. Az első Mozdoványi János a Négy-székelyi pedagógus szakszervezet titkára tartotta.

Előadásában a magyar értelmiség történelmi kialakulását vizsgálta és rámutatott arra a szerencsétlen szerepre, amit ez a mindig idegenekkel feltöltött és csak kevéssé magyarrá asszimilált népet a nemzet történelmében betöltött. A magyar középosztályt a nemzet történelmi folyamán s o b a sem haladt együtt az alsó osztályokkal. A második világháború és az összeomlás pontot tett eddigi története után és ma egészen új körülmények között új, igen nagy szerep vár erre az osztályra nemzet lepra átlításánál.

Dr. Sándor Pál meghívott egyetemi tanár az orosz tudományos élet fejlődéséről tartott magas színvonalú, érdekes előadást. Előadásában néhány nagyon is érdekes számadattal szolgált a szovjet tudományos élet előrehaladását illetően.

Bebizonyította, hogy az orosz tudósok a természettudomány és a társadalmi tudomány minden ágában a apvelő lefedéseket tették és az elmúlt évtizedekben erősen felzárkóztak a rendkívül elmaradott angol és amerikai tudósok mellé. Az előadás további részében az előadó a dialektikus és történelmi materialista filozófia lényegét fejtette és kimutatta azt a megteremtendő hatást, amit ez a bölcséleti rendszer a modern tudomány-felfogásokra gyakorolt.

Választás előtt!!...

Elbírálták már az összeíró bizottságok döntését elleni felzárkóztatásokat

A szavazatokat összeíró központi városi bizottság az elmúlt napokban befejezte az egyes összeíró bizottságok döntését elleni felzárkóztatások felülbírálatát amelyek egyes személyek szavazójogosságának megvonásával álltak kapcsolatban. A bizottsághoz 11 felszólamlás érkezett és mind a tizenegyet jogosultnak találták és az illető személyeknek utólag a szavazati jogot a bizottság megadta.

A névjegyzékek összesítéséből kiderült, hogy Salgótarján megyei városnak összesen 11700 szavazó polgára van. Mégpedig 4500 férfi és 6800 női szavazó. A város valamennyi szavazó körzetében a szükséges előmunkálatok befejeződtek és minden körzeten áll november 4-re. A központi bizottság a szavazó urnákat a jövő hét közepén osztja szét az egyes körzeteknek. A központi bizottság ezután kéri fel azoknak a szavazó körzeteknek az elnökét, akiknek szavazóhelyiségük csak egy helységről áll, hogy ezt a körülményt jelentsék idejében a bizottságnak, hogy intézkedhessenek a szavazófülkék elkészítésére iránt.

A szavazás november 4-én reggel 7-kor kezdődik és este 8-ig fog tartani. Eger város, a választási körzeti központ a jövő hét folyamán megküldi az egyes szavazólapokat, amelyeket a városi központi bizottság az egyes körzetek elnökeinek fog átadni. A szavazólapokon minden induló párt fel van tüntetve. A Magyar Kommunista Párté a 4-es szám, a Szociáldemokrata Párté a 7-es.

Az új gazdák és a reakció

Ha az ember a városból kimegy a vidéki falvakba, akkor látja igazán, hogy milyen erős munkát végeznek most ősszel a mezőgazdasági munkások, különösen azok, akik most kapnak földet. Alkalmam volt a nógrádsipeki határban Kiss János, volt urasági cseléddel munkaközben beszélni. Kiss János feleségével és két fiával a most kapott öt hold földnek egy részét kapával dolgozza meg.

Arra a kérdésre, hogy miért nem szántja fel, azt feleli, hogy nincs igavonó állataja, mert ő cseléd volt, azért nem is volt földje és így őket a kisgazdák nem szívesen segítik, még annyi sincs neki, hogy a szántást meg tudná fizetni és így a most kapott földet kénytelen a saját erejével megdolgozni, nem varakozik és felkapálja. Kérdésemre, hogy mit szeretne vetni, azt felelte, hogy búzát, mert akkor lessz jövőre kenyere.

Ezeket a szorgalmas újgazdákat nagyon sok helyen a termelő bizottságokba tömörült reakciós kisgazdák igyekeznek mindenből kiszorítani. Mi komolyan figyelmeztetjük a reakciós hajlamú kisgazdákat, hogy emlékezzenek csak vissza a 28-as és utána következő nehéz gazdasági évekre, amikor a mezőgazdák vállaira rakták le a nagy adókat a Horthy-rendszer reakciós bitangjai. Volt akkor bőven buza és élelmicikk az országban a kisgazdák és ipari munkásság mégis nélkülözött, csak azért, hogy a Horthy-rendszer bitangjai a saját vagyonukat megvédhessék. Ők nem sajnálták a kisgazdákat és az ipari dolgozókat, könnyörtelenül megadóztatták, hogy piros rendszerüket ideig-óráig biztosítani tudják.

Most itt az alkalom, hogy ez többé be ne következhesen. A kisgazdák és az ország dolgozóit köszörműljék ki azt a csorbát, amit a budapesti választásoknál a reakció rajtuk ejtett. Ezt úgy lehet elérni, ha összefognak a sok százezer Kiss János féle újgazdákkal és szakítanak a Horthy-féle reakciókkal. Segítsenek egymásnak mindenben és közösen induljanak az országos választások napján az urnához, erősítsék meg szavazatukkal azt a pártot, amelyik a földosztásért, a szabadságért, az ország függetlenségéért, az igazságért a legjobbat harcolt. Ez a párt a Magyar Kommunista Párt. Ha erre szavazunk a nyomorúság megrövidül, mert megvalósul a hároméves tervünk, megsemmisítjük a feketézőket, a reakciót és felépítjük a Szabad Népi Demokratikus Magyarországot.

Alics J.

Százegezer pengő adomány!

Az Acélgár-t Vas Ácélöntődei munkásság 101 000 pengő hűsítőfóttal pénzfürandóságát felajánlotta a Vas-Fém munkások Szakszervezetének könyvtár alap javára. A szakszervezeti munka érezhető hatását a munkásság között, nem úgy mint a múltban, s majd jözanul gondolkoznit minden egyes munkás. A mai munkásság tanulni akar tudva azt, hogy sokat kell pótolnia. A múltban a nyomtatásban erre nem volt lehetőség, de ezen adományával megmutatta tanulni vágyását és a jövőbe való hitét. Köszönetet mond a nemzeti elajánlott összegért a Szakszervezet vezetőségére minden adományozó munkásnak. Bizunk a jobb jövőben amikor már nemcsak dolgozunk, hanem több időnk lesz tanulni is.

Gergely D.

Kérelem a szülőkhöz és a város tehetősebb lakóihoz.

Előttünk fekszik a Vallás és Közoktatásiügyi Minisztérium 49.100/1945. számú rendelete, mely az iskolai ifjúság biánya miatt szükséges intézkedéseket tartalmazza az 1945/46. iskolai évre. Öröndetes jelenség, hogy a tanítás és nevelés folyamatosságának fenntartása s ezzel az iskolák munkájának eredményességé tétele érdekében a miniszter nem járul hozzá a szün-szünethez, hanem helyette különböző megoldási módokat ajánl, melyek közül az egyes iskolák a neki legmegfelelőbbet választják. A megoldási módok között szerepel az is, hogy a tanulók szülői ajánlisanak fel látóanyagkészletükből nélkülözhető mennyiséget az iskola részére.

Az egyes iskolák vezetői a közeli napokban kérelemmel fognak a szülőkhöz és a város tehetősebb gyermekeihez lakóihoz fordulni, hogy tűzelőanyag adományaikkal tegyék lehetővé a továbbtanulást.

Fontos nemzeti érdekek fűződnek ahhoz, hogy az elmúlt csónka tanévek után ez az esztendő végre teljes tanév legyen, éppen ezért ne zárkózzunk el mereven a kérés teljesítése elől. Nincs nagy mennyiségről szó, mert ha hetenként csak két kg. fát, vagy szemet vizet mindegyik tanuló az iskolába, akkor már biztosítva van a zavartalan tanítás. Ez a szén, vagy fémennyiség úgy hisszük nem fogja felborítani a családok pénzügyi egyensúlyát s nem is fogja hidegebbé tenni a családok otthonát érezhetően.

Városunk gyermektelen lakói pedig vállalkozzanak hetenként, vagy havonként, bizonyos mennyiségű tűzelőanyagok az iskolák részére való juttatására. Ezt kéri tőlük az ígéretes magyar jövő, ezért pedig semmi áldozat sem lehet sok, illetve nagy.

Salgótarján m. város polgármesteri hivatalától, 11753/1945. szám.

Tárgy: Az általános kereseti adó és a társulati adó végrehajtása tbn.

Hirdetmény.

A Magyar Pénzügy Miniszter 121.400/1945. P. M. számú rendeletével az általános kereseti adónak, valamint a társulati adónak havonként való fizetését rendelte el.

Ennek alapján tájékoztulás az alábbiakat közlöm:

A rendelet az adó kiszámítására, illetve befizetésére két módot állapít meg:

- a.) a havi tisztajövedelem alapján történő adófizetés,
- b.) arányszám szerinti adófizetést.

Az arányszámok azt fejezik ki, hogy az adóalanyok havonta általános kereseti, illetőleg társulati adó és ezek állami pótdója címén havi bevételeik (nyersforgalmuk) hány százalékát kötelesek befizetni. Az általános kereseti adó alanyainál az arányszám általában 3 százalék, az 1940. XXII. t. c. 21. § (8) bekezdése alá eső ügynököknél, illetőleg ügynöki jövedelmeknél, továbbá bizományosoknál 18 százalék.

A havi tisztajövedelem alapulvételével azok az adóalanyok teljesíthetik havonként esedékes adófizetésüket akik az előírt könyvvezetési és nyilvántartási kötelezettségüknek eleget tesznek. Megengedhető azonban ezeknek az adóalanyoknak is, hogy havi befizetéseiket a megállapított arányszám alkalmazásával fizessék.

Azok az adóalanyok, akik a tisztajövedelem megállapítására alkalmas üzleti könyveket nem vezetnek, s a nyersbevétel pontos megállapítására semmiféle alkalmas feljegyzésük nincsen, a nyersbevétel megállapítására a tárgyhónap forgalmi adó alapját kell tekinteni és ezekhez a forgalmi adó alól mentes bevételi összegeket is hozzáadva kötelesek kimutatni.

A fenti rendelet alapján az adóalany kötelese a már esedékessé vált 10 hónapi adóját 15 napon belül, továbbá minden hónap 15 napjáig a tisztajövedelem vagy arányszám szerint járó adót előlegként a városi adóhivatalnál befizetni.

Nyomatékosan felhívom az adófizetőket, hogy adófizetési kötelezettségüknek pontosan legyenek eleget, mert az ország ujjaéptését csak eredményes adófizetéssel lehet előmozdítani.

A fenti rendeletre vonatkozó bővebb felvilágosítást a városi adóhivatalnál, a hivatalos órák alatt adnak. Salgótarján, 1945. okt. 20.

Polgármester helyett:
Versényi Lajos
adóügyi tanácsnok.

7 LAMPAS

luxus csucs-super nyomógombos
ORION RÁDIO
előrendű villa-gramofonnal
eladó ROLLEIFLEX
vagy ennél értékesebb
FÉNYKÉPEZŐGÉPÉRT.
Cím és árljegyzék a kiadóban

Szakszervezeti ös-szgyűlés a Vigadóban

Vass Miklós elvtárs a Szaktanács nehézipari titkára Starjában

Október 18-án Salgótarjánba érkezett Vass Miklós elvtárs, a Szakszervezeti Tanács nehézipari titkára. Először az Acélgárat látogatta meg és a fém ipari kollektív szerző és körülményeit tárgyalta meg. Délután 3-kor a Vigadó termében a Gépgyár és az Üveggégyár munkássága előtt ismertette a kollektív szerződésekkel kapcsolatos tudnivalókat és meghallgatta a munkásság panaszait, elgondolásait és javasatait. Vass elvtárs munkája legelőképpen arra irányult, hogy a vállalatokat, illetve az illetékes szakszervezetek helyi csoportjait a kollektív szerződések feltétlen betartására szólítsa. Ramutatott arra a fontos jelenségre, hogy a pusztá bérémelesnek a pénzvásárlóerejeszempontjából csak negatív eredménye van, tudniillik a magasabb bérek az árak még fokozottabb emelkedését idézik elő és így a kívánt eredmény elmarad. Ehelyett a Szaktanács az árak rögzítésére és a meglévő készletek helyes elosztására törekszik. A munkásság ezzel szemben rámutatott arra, hogy ezt az árrögzítést régeen ígérték, de eddig nem láttuk semmi nyomát. Fent ígérték az árak rögzítését és a végén az árak még nagyobb törnek az ég felé. Vass elvtárs megnyugtatta a hallgatókat, hogy az újságok is már a kormány kemény intézkedéseiről adnak nap nap után hírt és ezt a kérdést végre úgy kezelik, ahogy van kell. A cél, a keresetek összegbe hozása — mondotta. Nem lehet az egyik gyárban 160 pengős órabér és a másikban csak 100 pengős.

Ismeretelésének végén a Kommunista és Szociáldemokrata Párt közös munkájáról a együttműködéséről beszélt.

Szerkesztőségi órák

mindennap 3—6 ig.

Párthírek

A M K P salgótarjáni szervezete október 30-iki pártnap:

Gépgyár, előadó: Banár Sándor 14 órákor. Ipartestület, előadó: Boros Antal 17 órákor. Üveggégyár, előadó: Oczel János 17 órákor. Acélgégyár, előadó: Jakab István 17 órákor. Forgács, előadó: Dömötör Ferenc 17 órákor. Somlyó, előadó: Sztanovics István 17 órákor. Bányatelep, előadó: Bogár József 17 órákor. Baglyasalja, előadó: Miklós Gáspár n.v. 2 18 órákor.

SPORT

Ujpest—SBTC 3:2 (1:1)

Vezető: Soós K. (Bpest)

Szerencsétlen mérkőzést vívott a SBTC vasárnap az Ujpest ellen. Végig egyenrangú ellenfele volt az országos bajnokcsapatnak és legutóbb döntetlen eredményt érhetett volna el, ha nem szegődik mellé egyrészt a balszerencse, másrészt a rossz játékvezetés.

A mérkőzés után egy eléggé el nem ítélhető és sajnálatos botrány történt: a játékvezetőt és határjelzőjét tetteleg inzultálták. A MLSz illetékes szervei a vereség miatt két soron következő mérkőzésre megvonta a SBTC pályaválasztói jogát s így egyes izgága néző miatt az egyesületet súlyos anyagi és erkölcsi veszteség éri és a néző közönség is veszít, mert két országos mérkőzés megtekintésétől eszik.

Az MLSz elnöke Salgótarjánban. A Labdarugók Szövetségének elnöke vasárnap városunkban járt és meglátogatta a Mátravidéki Alosztály vezetőségét.

László Imre ügyvezető és Markosi György előadóval folytatott tárgyalásainak eredményeként megígérték, hogy az országos elnökségnél előterjesztést fog tenni arra nézve, hogy a Mátravidéki Alosztály teljes önállóságot kapjon. Becskó József az MLSz elnöke ez ügyben munkatársainak az alábbi nagyfontosságú nyilatkozatot tette:

A Mátravidéki Alosztály szervezésével és eddigi működésével minden tekintetben meg vagyunk elégedve. Jó kezekben látjuk az alosztály vezetését, éppen ezért az Orsz. Elnökségnél előterjesztést fogok tenni, hogy egy szál kivételével minden szálát vágtunk el, ami két Mátravidéket Miskolccal összekötötte és adunk a Mátravidéknek teljes önállóságot. Az egy szál amit meghagytunk az, hogy közös bajnokot adoa az országos bajnoksághoz a két alosztály.

Régi vágya teljesedik evvel a Salgótarján és környéki egyesületeknek, mert így Miskolctól elszakadva önállóan intézhetik ügyes-bajos dolgaikat.

Házhelysorsolás.

A házhely-sorsolás munkálatait folytatjuk. Felhívjuk az érdekelteket, valamint az üzemi bizottságokat, szakszervezetek vezetőit, hogy a rom. kat. egyházközség tulajdonát képező, ugynevezett LAPTAG ban létesített ház-helyek sorsolását f. évi november 3-án szombaton délután 3 órákor tartjuk.

Érdeklét üzemek: Vasöntő és Gépgyár, Starján üveggégyár, Máv állomás külső, Forgács telep.

A sorsolásnál megjelentek a befizetési nyugtát, akik nem fizettek a jövőbányó határozatot felmutatni tartoznak.

F. szerkesztő: REINER ISTVÁN
F. kiadó: DR VASS GYULA

Nyomatott Végk Kalmán könyvnyomdájában Salgótarján, Fő-utca 66 szám.